

Matouš

Jan Nedvěd

Pár drobných lístků ulicí k ránu
hnal vítr cestou od hory k nám
pár stránek z Bible bílých jako plátno
kde Matouš s láskou vyprávět chtěl

2. Kdos' trhal, zůstaň a klekni v právu
sypej si popel, kam můžeš jen
tys hodil kámen a v davu se skrýváš
kam jen ty, blázne, kam schováš den

R: Věřím a doufám a s nadějí, s vírou,
tak lehko snáším, co musím žít
i kdyby bolest mé duši se smála
tvá láska stačí k odvaze jít

mezihra

3. Tak těžce nesu dnešek, můj Pane,
závidím dětem čistotu, cit
a kytkám krásu a koníky vrané
pohladím vždycky, když vidím jít

R:

4. = 1.